Sayı- 38

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Ortalık bir anda karıştı... Birbirine giren arabalar alev alev yanıyordu. İşte bu sırada yanan arabaların arasından korkunç bir hızla bir mercedes sıyrıldı. Birinci yine oydu.

ŞAMPİYON

Juan Manuel Fangio

(Öyküsü 8. sayfada)

RED KİT/armağan avcıları

Türkiye'de yayın hakkı Milliyet'e aittir.

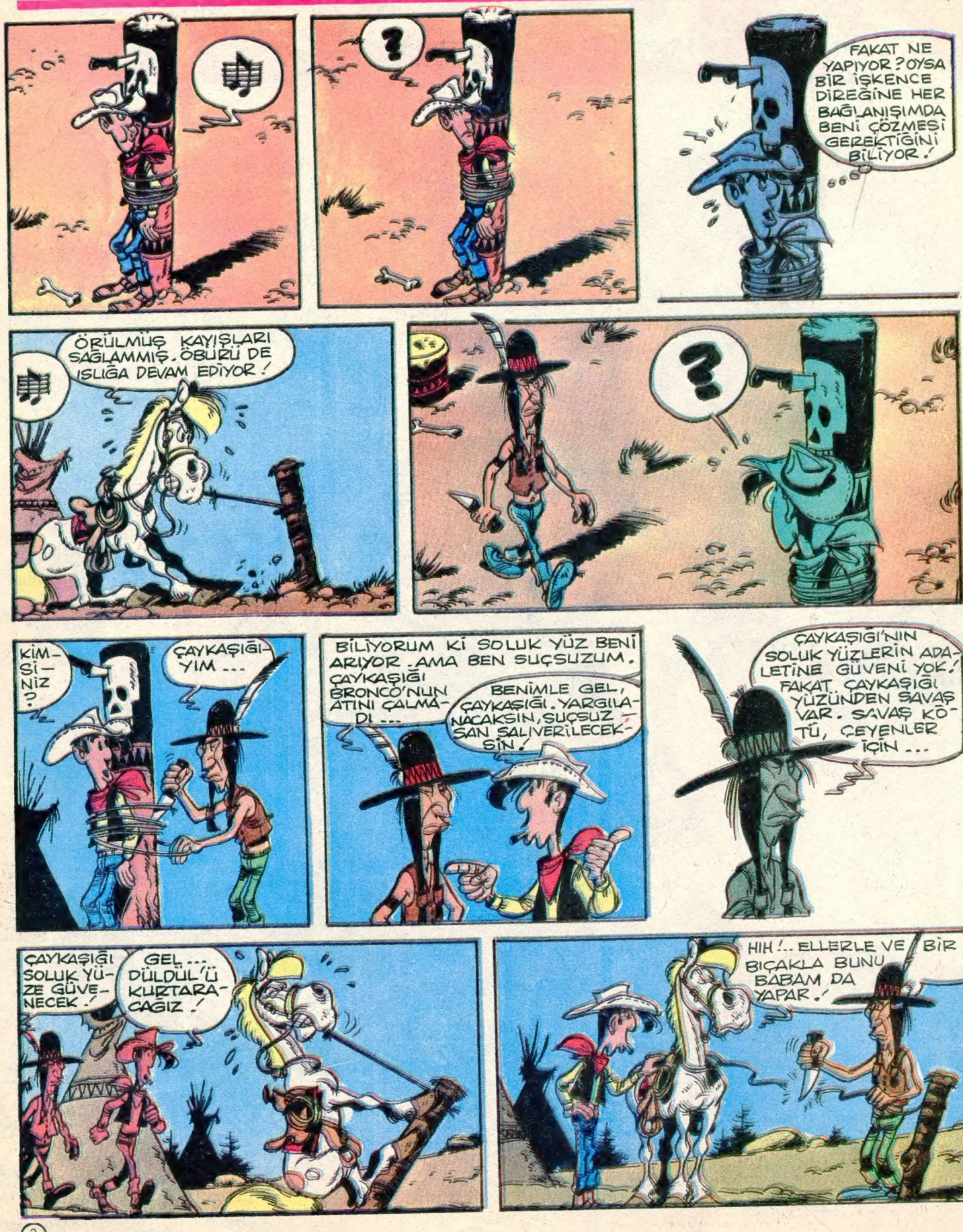

Batının en hızlı armağan avcısı Eliot Belt, sağ yakalayana 100.000 dolar vadedilen Çay Kaşığı adlı bir kızılderiliyi bulmak için Çeyenler bölgesine gider. Eliot Belt'i yakalayan kızılderililer onu işkence direğine bağlarlar . Armağan Avcısını Red Kit kurtarır.

Esirin kaçtığını anlayan Kızılderililer kasabaya gelir, meyhanede savaş dansı yaparlar ve giderler. Ortalık sakinleşince Eliot Belt işsiz güçsüz armağan avcılarını toplar ve Kızılderililere saldırır: Çarpışma sırasında avcılar arasında para konusunda anlaşmazlık çıkar...

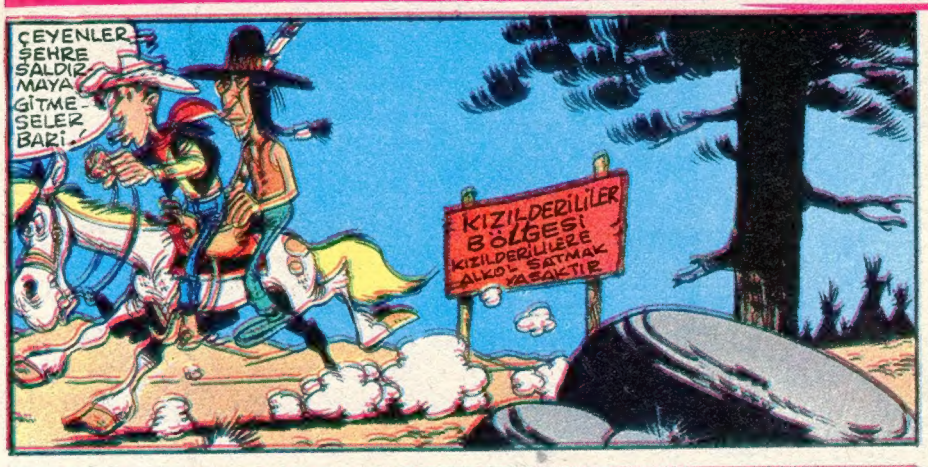

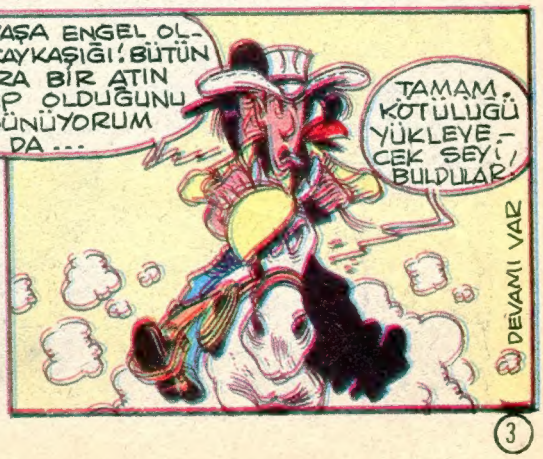

GÜLTEN DAYIOĞLU'NDAN MASALLAR

Yakup'un OĞLAĞI

Yakup'la annesi, köyün kenarında, küçük bir evde yaşıyorlardı. Evin çevresi bahçeydi. Yakup'un annesi buraya, mevsimine göre çeşit çeşit sebze ekerdi. Ana oğul, bahçede yetişen ürünlerin bir bölüğünü yer, geriye kalanını pazar yerinde satarlardı. Böylece kimseye yük olmadan geçinip gidiyorlardı. Yakup, köylerindeki üç sınıflı ilkokulu bitirip, kaz çobanlığı yapmaya başlamıştı. Bir yandan da bahçe işlerinde annesine yardım ediyordu.

Bir yaz günü, anne pazara sebze satmaya gitmişti. Dönüşte, kazandığı para ile iki kilo şeftali satın aldı. Köy pazarına, şeftali çok seyrek gelirdi. Akşamüstü eve dönen Yakup, şeftalileri görünce, pek sevindi. Bir oturuşta çoğunu yiyip bitirdi, tadı damağında, kokusu burnunda kaldı. Ağzının çevresindeki şeftali, tüylerini temizlerken:

- Ana dedi, bizim köyde yetişmez mi şeftali?

- Yok, diye omuz silkti annesi. Yakup:

- Neden, diye üsteledi.

- Bilmem âdet etmemişler. Belki de bizim köyün havası ve suyu şeftali yetiştirmeye elverişli değildir.

Yakup direndi:

-Ne demeye elverişli olmasın? Denemeli bir kez. Anası:

- Olur, diye boyun kırdı.

İlkbahar gelince, ana oğul kasabaya indiler. Tarım Memurluğuna başvurup, on tane şeftali fidanı satın aldılar. O günden sonra yaşamları değişti. İkisi de eskisinden daha neşeli ve daha güçlüydüler. Gelip gidip fidanları suluyor, diplerini çapalıyor, üstlerine konan böcekleri, hattâ sinek ve kelebekleri bile kovalıyorlardı. Yaz ortalarına doğru, fidanların dokuz tanesi birer birer kurudu. Tek bir fidan, yerini sevip yeşerdi. Ana oğul sevinçten uçuyorlardı.

Böylece iki yıl geçti. Şeftali fidanı büyüyüp gelişti. Bir bahar günü, ilk kez pembe pembe çiçeklendi. Yakup'la annesi o gün, bayram ettiler. Çiçek demek meyve demekti... Ve gerçekten bir süre sonra çiçeklerin taç yaprakları döküldü. Ortalarında mercimek büyüklüğünde meyveler belirdi. Yakup, hepsini saydı. Fidanın dallarında tam onbeş tane şeftali vardı. Haber, köy içinde ağızdan ağıza yayıldı. Meraklılar, köyün tek şeftali ağacını görebil-

mek için, işlerini güçlerini bırakıp, Yakupların bahçesine geliyorlardı.

Bir gün Yakup, değirmen ayağında kaz güdüyordu. Akşama doğru, yamacın oralarda, minicik bir keçi yavrusunun yanık yanık melemekte olduğunu duydu. Önce kulak asmadı. Fakat oğlak susmuyor, hiç durmadan meliyordu. Yakup yardan atlayıp yamaca tırmandı. Ve fundalıkların arasında, süt beyaz bir oğlakla karşılaştı. Atılıp onu kucağına aldı. Oğlak, korkudan tir tir titriyordu. Yakup onu çok sevmişti. İçtenlikle bağrına bastı. Korkusunu yatıştırmak için sırtını sıvazladı. Körpe yanaklarını ve kulaklarını öptü.

Annesi oğlunun kucağındaki keçi yavrusunu görünce şaşakaldı:

-Bu oğlak kimin oğul?

-Buldum, dedi Yakup. Ve olanları kısaca anlattı. Annesi:

-Sürüden ayrılıp yolunu şaşırmış besbelli. Yamacın orda çoban!.. Çoban!.. diye bağırsaydın, gelip alırlardı onu. Zararı yok. Yarın bulduğun yere götürüp... Yakup öfkeyle annesinin sözünü kesti:

-Götürmeyeceğim. Onu ben buldum, benim olacak.

-Olur mu oğul? dedi annesi. Bu oğlak yerden bitmedi, gökten düşmedi. Mutlaka bir sahibi var zavallının. Senin olamaz. Haram olur bu bize. Yakup kayıtsızlıkla omuz silkti:

-N'olursa olsun. Onu kimseye vermem.

-Olmaz dedi annesi. Sana kaç kez söyledim? Birşey bulursan hemen sahibini ara. Sahibi çıkmazsa onu bulduğun yere koy....

-Bu başka anacığım. Bunu ben alıp eve getirmeseydim, belki de kurt yiyecekti. N'olursun karışma bu işe. Besleyip büyüteceğim onu. Annesi:

-Onun her şeyi haram bize. Hiç bir şeyine elimi sürmem. Koskoca çocuksun. Günahı senin boynuna olsun, diye çıkıştı. Yakup:

-Ben onu seviyorum. Günahına gönüllüyüm, diyerek kesip attı.

Yaz ortalarına doğru, fidandaki şeftaliler ceviz kadar oldular. Üzerleri, benek benek pembeleşmeye başladı. Yakup, arada bir okşayıp kokluyordu onları... Bu sırada ağzı sulanıyor: "Ah, bir olgunlaşsa şu şeftaliler!" diyerek yutkunuyordu. Günden güne Yakup'un oğlağı da büyüyordu. Annesi: "Bahçedeki sebzelere zarar verir" diyerek onu ahırdan çıkarmıyordu. Aslında utanıyor, hattâ Yakup'un yaptığı uygunsuz iş köylüler tarafından anlaşılır, diye korkuyordu.

Bir sabah erkenden, anne köy pazarına sebze götürdü. Yakup keçi yavrusunu yemleyip, kaz gütmeye gitti. O gün, uyku sersemliğiyle, ahır kapısının mandalını iyi geçirememişti. Oğlak, kapıya toslayıp tırmanırken mandal açılıverdi. Ve yavru keçi, neşe içinde meleyerek, gün ışığına çıktı. Hoplaya zıplaya sebzelerin arasına daldı. Kısa bir süre sonra şeftali fidanının yanına vardı. Ve hemen tırmanıp istekle karnını doyurmaya girişti...

Yakupla annesi, akşamüstü, eve döndüklerinde; keçi yavrusunun, şeftali fidanının altında yatmakta olduğunu gördüler. Oğlak, fidanın dallarını kırmış, körpe yapraklarıyla meyvalarını doyasıya yemişti.

TENTEN'in MACERALARI

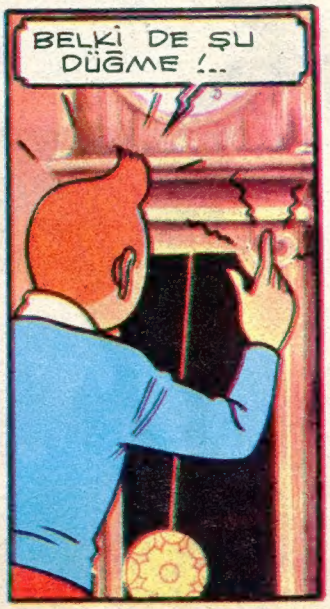

Köpek balıklarına karşı (7)

Denizaltı müzesine giren 2 saygunçu dünyanın en büyük incisini çalar ve yerine sahtesini koyarlar. Olayın tek şahidi akvaryumdaki köpek balıklarıdır. Bu sırada Tenten, Kaptan ve köpekleri Milu bir şelâle çevresinde tatil yapmakta, onlarda gizli bir örgüt takip etmektedir...

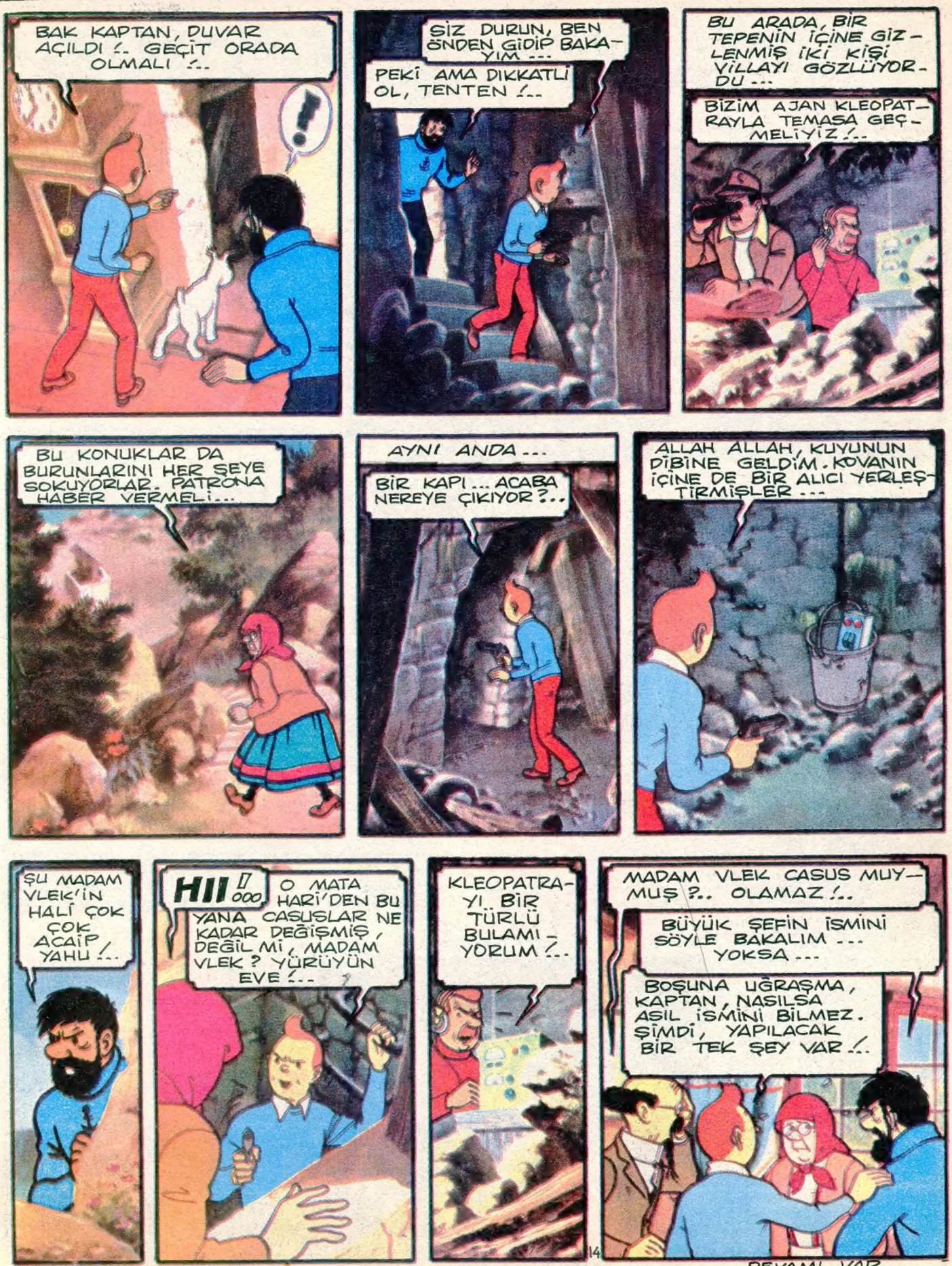

DEVAMI VAR

YOLDA ALTMIŞ KİLOMETREDEN HIZLI GİTMEYİ REDDETMİŞTİ...

ŞAMPİYON

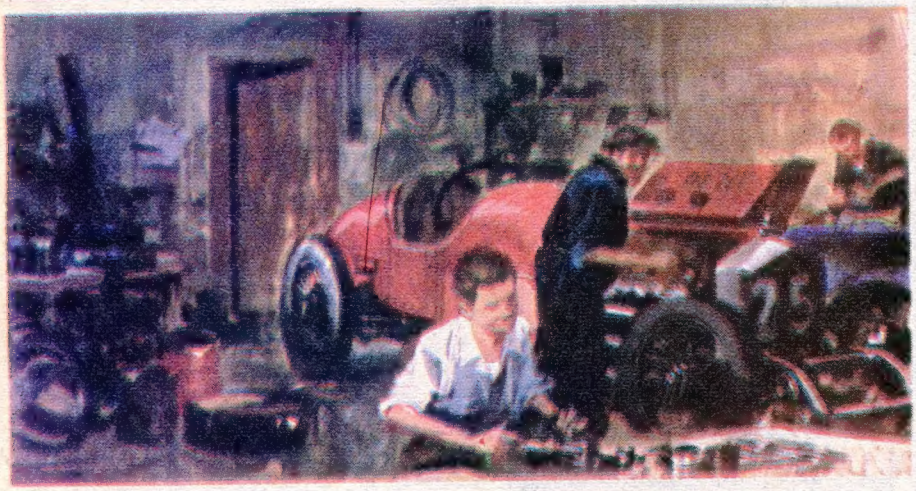

1) Buenos Aires'in güneyinde 450 kilometre uzaklıkta küçük bir Arjantin kentinde oturanlar, Alman yapısı bir otomobilin direksiyonunda, en fazla 60 kilometre hızla sokaklardan geçen bir adamı hayretle izliyorlardı. Aynı araba saatte rahatlıkla 60 kilometrenin üç misli hız yapabilirdi. Direksiyon başındaki adamı herkes çok iyi tanıyordu. Ünlü otomobil yarışçısı Juan-Manuel Fangio... Ünlü yarışçı 24 Temmuz 1911'de Balçare şehrinde dünyaya geldi. Bir inşaat ustasının oğluydu. Daha küçük yaşlardan otomobil merakına tutulmuş, hatta bir gün okulu bile terkedip, garajda çırak olarak çalışmaya başlamıştır. Ona arabalarını tamir ettirmek için sıraya girenler arasında çok uzaklardan gelmiş olanlara bile rastlamak mümkündü. İyi bir otomobil tamircisi oluvermişti artık. Boş zamanlarında ise sahalarda top koşturmaya başlamıştı. Juan-Manuel futboldaki başarısını profesyonel takımdar yer alarak gün geçtikçe daha da arttırıyordu. Fakat onun başlıca amacı eski bir otomobil satın alıp, tamir edip, onunla yarışlara katılmaktı.

2) Kentin ün yapmış otomobil yarışçısı Viggiano, onu bu arzusunda bir hayli destekledi. Nihayet, Juan-Manuel erkek kardeşinin yardımı ile eski model Ford marka bir araba satın aldı. Bu araba ile katıldığı güçlü bir yarışta üçüncü gelince Juan-Manuel'in süksesi artıverdi. Fransız yarışçı Jean-Pierre Wimille onun büyük bir gelecek vaadettiğini söyledi.

3) 1939 yılında Juan-Manuel, Arjantin Büyük Ödül yarışına katıldı. 9,400 kilometrelik bu yarış dağlardan, taşlı topraklı yollardan, çeşitli engellerden aşılarak hedefini buluyordu. Kırmızı renkte Chevrolet marka bir otomobilin direksiyonundaki Juan-Manuel heyecan içindeydi. Altı silindirli arabasında gece gündüz çalıştı, durdu. Yarışın başlangıcında Juan-Manuel'e hiç kimse şans tanımıyordu. Onun ilk 500 kilometreden sonra yarıştan çekileceği iddia edenlerin sayısı bir hayli kabarıktı. Bu yarışta Juan-Manuel, herkesi şaşırtıp, beşinci oluverdi.

4) Bu denemenin sonunda, Chevrole firması genç adamı bir yıl için angaje etti. Bu kez, Juan-Manuel yepyeni bir arabaya sahiboldu. Devamlı çalışıyordu. Nihayet 1940 yılında Arjantin Büyük Ödülünü kazandı. Ünü bütün ülkede duyulmuştu. Amerika'daki yarışlarda onun adını arayanlar, Juan-Manuel ismini görmeyince, yarışın heyecanını kaybediyorlardı. Artık Avrupa'da da kendini göstermeme zamanı gelmişti. Ancak 1940 yılında Avrupa'da savaş tehlikesi, otomobil yarışlarını unutturmuştu bile. Fangio da garajına döndü. O sırada yakın arkadaşı Urritia'nın bir otomobil yarışında kaza sonucu ölmesi, Juan-Manuel'i çok sarstı ve genç adam bir süre yarıştan uzak kalmak istedi.

JUAN MANUEL FANGIO

5) 1949 yılında Juan-Manuel için Avrupa kapısı açıldı. O sene, Fangio büyük yarışlardan bazılarına katılmaya karar verdi. Maserati ve Ferrari firmaları ona, yarışlara katılması için otomobillerinden vermek istediklerini bildirdiler. Nihayet, yarışların yarışı başlıyordu artık. Fangio, San Remo Büyük Ödülünü, Albi Büyük Ödülünü ve Monza Uluslararası Yarışlarını peşpeşe kazınıverdi.

Arjantin'e döndüğü zaman onu ulusal kahraman olarak karşıladılar. Henüz 38 yaşında iken Buenos Aires Büyük Ödül yarışmasında ikinciliği kazandı. 1950 yılında otomobil sporları tarihinde büyük bir adım atılıyordu. O sene, Dünya Sürücüler Şampiyonası organize edildi. Büyük Ödül yarışına katılacak arabalarda, şu şartlar arınıyordu: Kompresörlü olarak 1500 santimetre küp veya kompesörsüz olarak 4.500 santimetreküp olmaları gerekiyordu. Sınıflandırma ise yedi yarıştan sonra yapılacaktı. Manako Büyük Ödülü, Reims, Rouen, Berne, Spa, Silverstone ve Monza Büyük Ödülleri. İki yıl sonra da Nurburgring Büyük Ödülü hazırlandı. Bunu Barselona, Zandwoort ve Arjantin Büyük Ödülleri izliyordu. Bu yarışların birinci, ikinci ve üçüncüleri, Şampiyonluk için puan toplayabileceklerdi.

6) Bu yarışlarda Juan-Manuel Fangio, rakipsizdi. 1951 ile 1957 yılları arasında beş kere dünya şampiyonu oldu. Ve böylece rakiplerinin moralini bir hayli bozdu. 1952 yılında Dünya Şampiyonluğunu elinden kaçırmasına sebep ise, Monza'da girdiği Büyük Ödül yarışında yol kenarındaki bir engele çarpıp, yarış pistinde birkaç takla atarak, ciddi şekilde yaralanmış olmasıydı. Juan-Manuel bu kazadan sonra hastaneye kaldırıldı ve iki ay tedavi gördü. Ayrıca beş ay da bacakları sarılı kaldı. Bu arada yapılan Büyük Ödül yarışlarına Fangio katılamadı.

7) 1953 yılının Büyük Ödül yarışlarının başlangıcında Juan-Manuel Fangio İtalyan rakipleri Ascari ile Farina, İngiliz rakibi Hawthorn "Mike", Fransız Juan Behra ile yarışıyordu. O yıl da Dünya Sürücüler Şampiyonluğunu elden bırakmadı. Fangio'nun yarış hayatında tehlikelerin en büyüğü ise 1955 yılında 24 saat süren Mans yarışında başına geldi. Juan-Manuel pistteki feci kazada, saatte 220 kilometre hızla sürdüğü Mercedes marka otomobili ile, yoldan çıkıp seyircilerin üzerine fırlayan 12 kişinin ölümüne yol açan ve yanmaya başlayan arabalar arasından sıyrılıp, finişe ulaşabilmişti. Bu, onun maharetini en iyi şekilde gösteren bir olay olarak nitelendirildi.

8) 1956 yılında, Juan-Manuel, altı birincilik, dört ikincilik, bir üçüncülük aldı. Ve böylece Dünya Şampiyonluğunu elde etti. Onu geçmenin imkansız olduğunu anlayanlar, Şampiyonu yürekten alkışlıyorlardı. 1957 yılında, Juan-Manuel Fangio, dokuz birincilik, iki ikincilik kazanmıştı. Onu artık hiç kimse yenemezdi. Juan-Manuel 46 yaşına gelmişti ve artık yarışlardan çekilmeye karar verdi. Böylece 1958 yılında, doğduğu yer olan Balcarce" da yerleşti. Sırf kişisel zevki için saatte en fazla 60 kilometre hızla kullanacağı ve hiç bir zaman 60 kilometreden hızlı sürmeyeceği otomobiliyle, kentin sokaklarında sakin sakin dolaşmaya başladı....

ÖZET: Cora ve Alice Munro, babalarıyla buluşmak için William Henry Kalesine gitmektedirler. Yanlarında Teğmen Duncan Heyward ve müzik öğretmeni David Gamut vardır. Rehberleri ise esrarengiz bir Kızılderilidir. Ormanın derinliklerinde avcı Hawkeye ile dostu Mohikanlardan Uncas ve Chingachgook dolaşmaktadırlar.

(2)

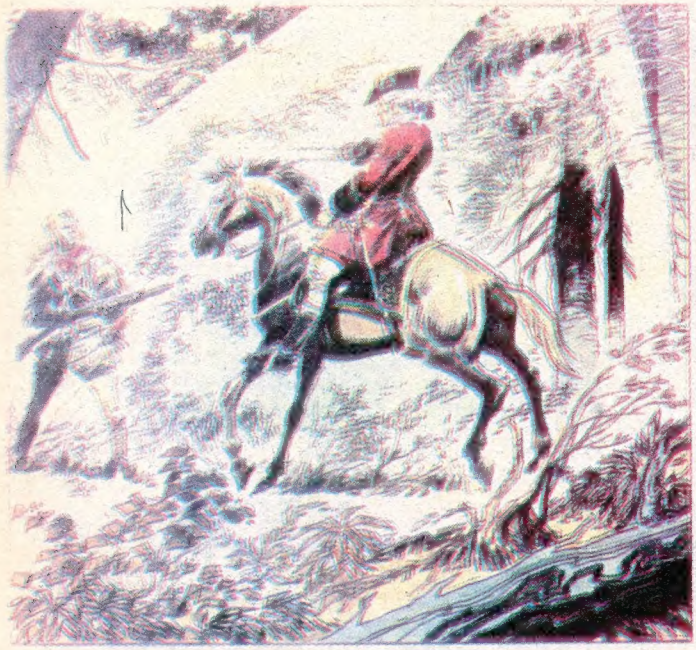

1. Teğmen yol arkadaşlarına dinlenmelerini söyleyip, atını ormana sürdü. Birdenbire önüne Hawkeye fırladı: "Teğmen," diye bağırdı. Ormanda böyle dolaştığınız için aklınızı kaçırmış olmalısınız. Orman, düşman Huron'larla kaynıyor!" Teğmen, arkadaşlarıyla William Henry Kalesine gitmek üzere yola çıktıklarını, ancak kızılderili rehberlerinin yolu kaybettiğini söyledi.

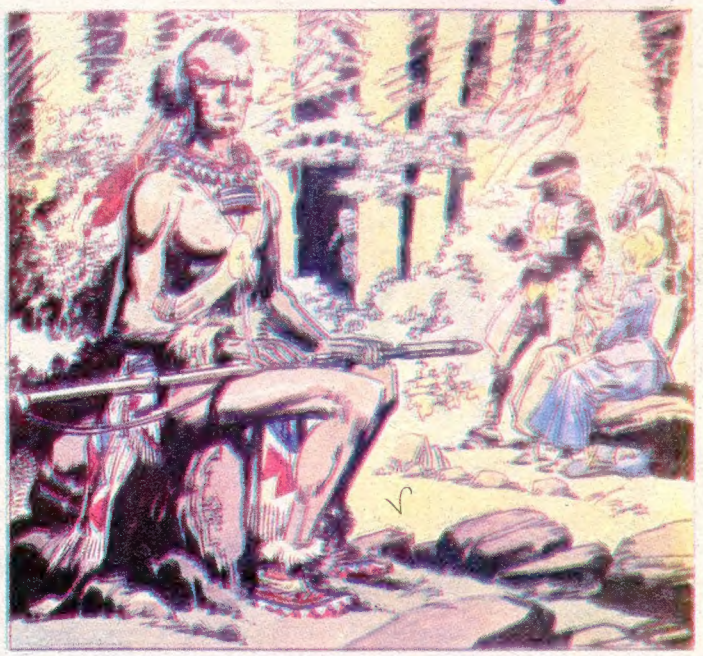

2. Hawkeye usulca ilerleyerek, kızlarla müzik öğretmeninin oturdukları yere geldi. Kızılderiliye bir bakış attıktan sonra, olanı biteni birden kavradı. Az sonra teğmene şu korkunç haberi vermek için geri döndü: Rehberleri aslında bir Huron'du. Onları haincesine bir tuzağa sürüklüyordu! Avcı "Şimdi, onu ortadan kaldırmamız gerekiyor," dedi. "Bu da pek kolay olacağa benzemez."

3. Geri dönen Teğmen, Kızılderiliye "Ben yeni bir rehber buldum, doğru yolu gösterecek! dedi. Huron kuşkulanarak: "Demek sen artık Magua'ya inanmıyorsun, ha?" diye bağırdı. Teğmen, elini eğere sokulu tabancasına götürmüştü. Ne var ki Huron daha hızlı davrandı ve Teğmeni atından aşağı çekti. Az ilerde gizlenmiş duran avcı Hawkeye tüfeğine asıldı. Kurşun, rüzgâr gibi kaçan Kızılderilinin başının üzerinden geçti.

4. Hazırladıkları plan suya düşmüş, üstelik de Kızılderiliyi ellerinden kaçırmışlardı. Her geçen dakika daha tehlikeli olabilirdi. Hawkeye, onları sağ ve esen kaleye götürmeye and içti. Atları Mohikanlara teslim edip, ırmağa indiler. Hawkeye'nin kayığı oradaydı. Az sonra ırmağın azgın sularında ilerliyorlardı. Azgın sular, ve kayalara çarpma tehlikelerini, avcının ustalığıyla kolayca atlattılar.

MOHİKANLARIN SONU

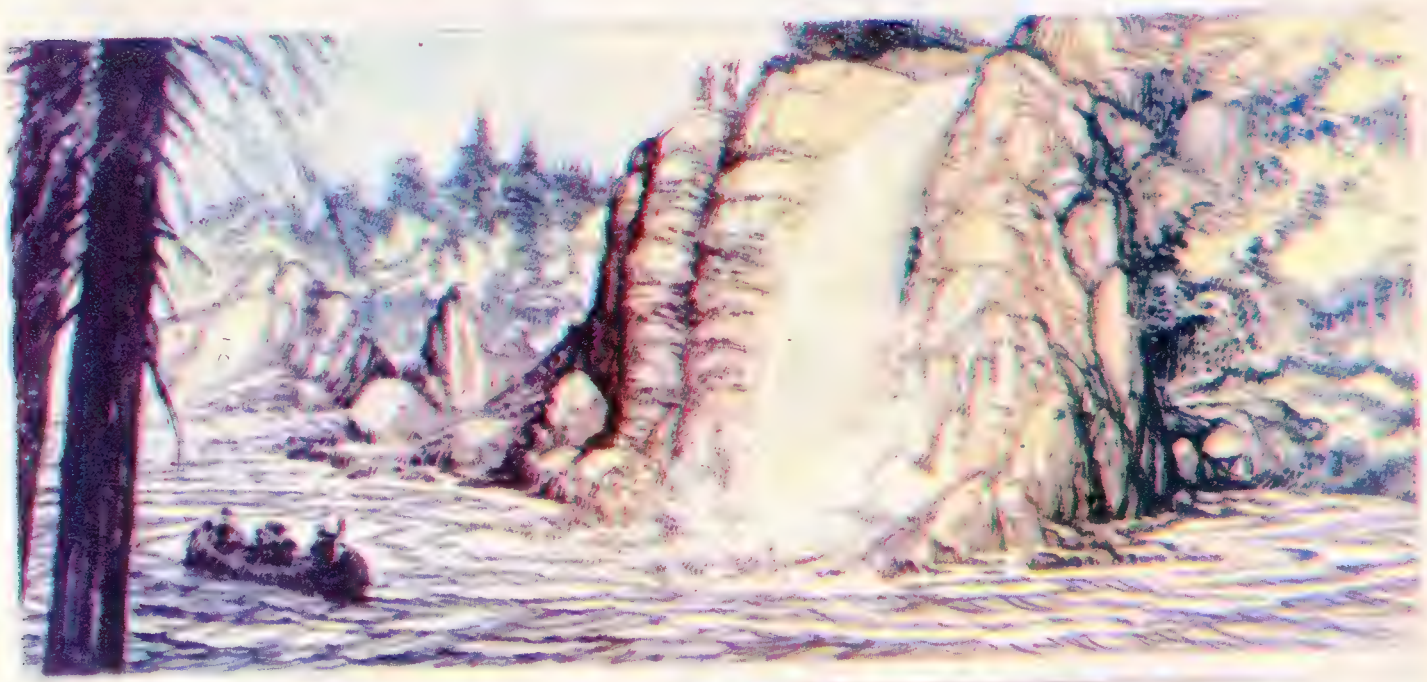

5. Derken kocaman bir şelalenin altına geldiler. Tepede avcının dostları, Mohikanlar duruyordu. Avcı durumu anlattı: Mohikanlar atları gizlemişlerdi. Artık bu gece dinlenebilirlerdi. Şelalenin gerisinde bir mağara ağzı gizliydi. Buradan, kuru ve rahat bir mağaraya geçiliyordu. Avcı: " Bu gizli yeri yalnız ben ve Mohikan dostlarım bilirler," dedi. " Sizden istediğim, burası hakkında kimseye bir şey söylememenizdir."

6. Mağarada Mohikanlar kocaman bir ateş yaktılar. Sonra da, az önce avladıkları geyiği kızarttılar. Avcı, herkesin artık yatması gerektiğini söyledi. Ertesi sabah, çok uzun ve yorucu bir yolculuk yapacaklardı. Uncas, nöbet beklemek üzere mağaranın önüne geçti. Alice kardeşinin kulağına eğilerek: " Bu genç ve soylu savaşçı bizi bekleyeceği için, bu akşam rahat uyuyacağım!" diye fısıldadı. Gerçekten de Uncas gücü ve gururu ile, ırkının bütün yüceliklerinin bir sembolü gibiydi. Böylece gece sona erdi.

7. Sabahın ilk ışıklarıyla, ormandan gelen çığlıklarla yattıkları yerlerden fırladılar. Bu korkunç bağırmalar, Huronların savaş çağrılarıydı. Avcı: " Hainler, izimizi buldular" diye bağırdı. Mohikanlar hemen öne geçip, grubu kayığın yanına indirdiler. Birdenbire ırmağın karşı yakasından on, oniki kadar tüfek ateş etmeye başladı. Kurşunlar, gerilerindeki kayalara yağmur gibi iniyordu. David Gamut boğuk bir çığlık atarak, yere yuvarlandı.

●*Devamı var*●

Sisli bir gecede Londra'nın sokaklarında koşan bir kızı hayalet gibi bir yaratık takip etmektedir. Kız kurtulmak için bir eve girer. Evdeki 2 kişi hayalet yaratığa ateş ederler. Yaratık buğulaşır gibi yok olur...

Bob MORAN

TUTUN ONU!

HAYIR!.. HAYIR!...
YAPACAK BİR ŞEY YOK, GÜZELİM! BU KEZ ELİMİZDEN KAÇAMAZSINIZ!

KOMUTAN MORAN BENİ BULACAKTIR. BENİ PENÇENİZDEN KURTARACAKTIR!..
KOMUTAN MORAN MI? VAY VAY!..

BİZİM BİLİNMEYEN GÜZEL NEREDE?
GİTTİ, SENYOR... İKİ KARA ADAM ONU İZLİYORDU...

BAK HELE... AÇIKLA JACINTO!..
BİZ SİZİ BEKLERKEN İKİ KARA GİYSİLİ ADAM ÇIKIVERDİ... ONLARI SARI BİR KAMYONET İZLİYORDU...

SARI BİR KAMYONET!.. ONA YETİŞMEK GEREK. ARABAYI ALALIM, BİLL...

KAMYONETİ KOLAYCA TANIRSINIZ. ARKA IŞIKLARINDAN ANCAK BİRİ YANIYORDU...

BU SİSİN İÇİNDE KAMYONETİ ASLA BULAMIYACAĞIZ. YAVAŞ SÜRÜNÜZ KOMUTAN... NEREYE GİTTİĞİNİ BİLMEDEN KOŞAN BİR KÖRÜ ANDIRIYORUZ!..

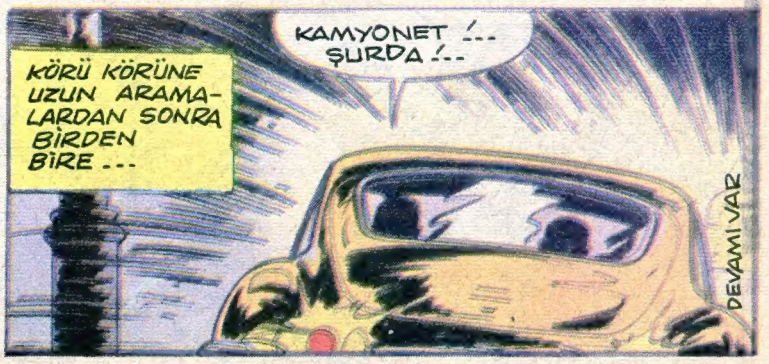
KÖRÜ KÖRÜNE UZUN ARAMALARDAN SONRA BİRDEN BİRE...
KAMYONET!.. ŞURDA!..
DEVAMI VAR

ALBAY BUM

TOPAÇ

1

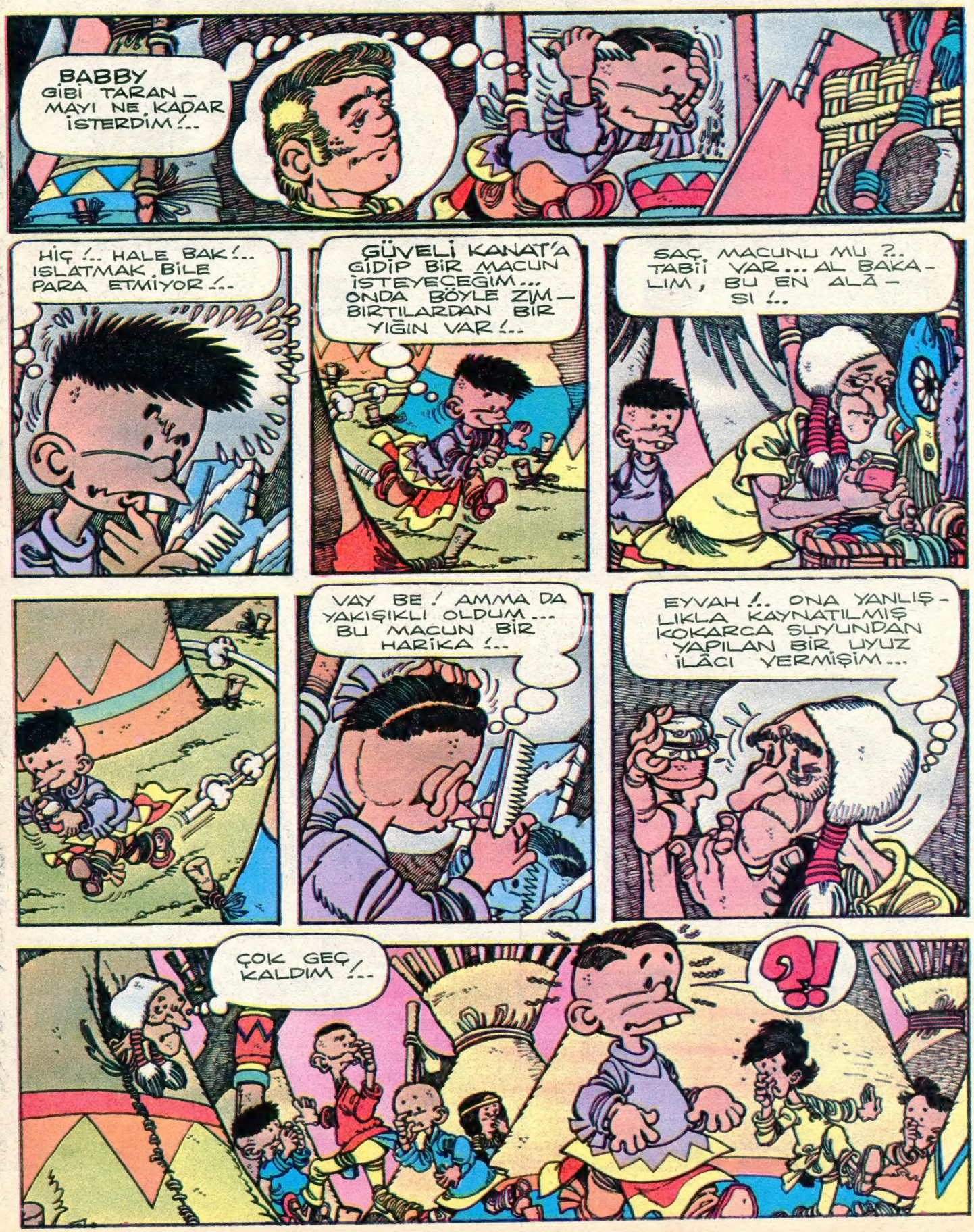

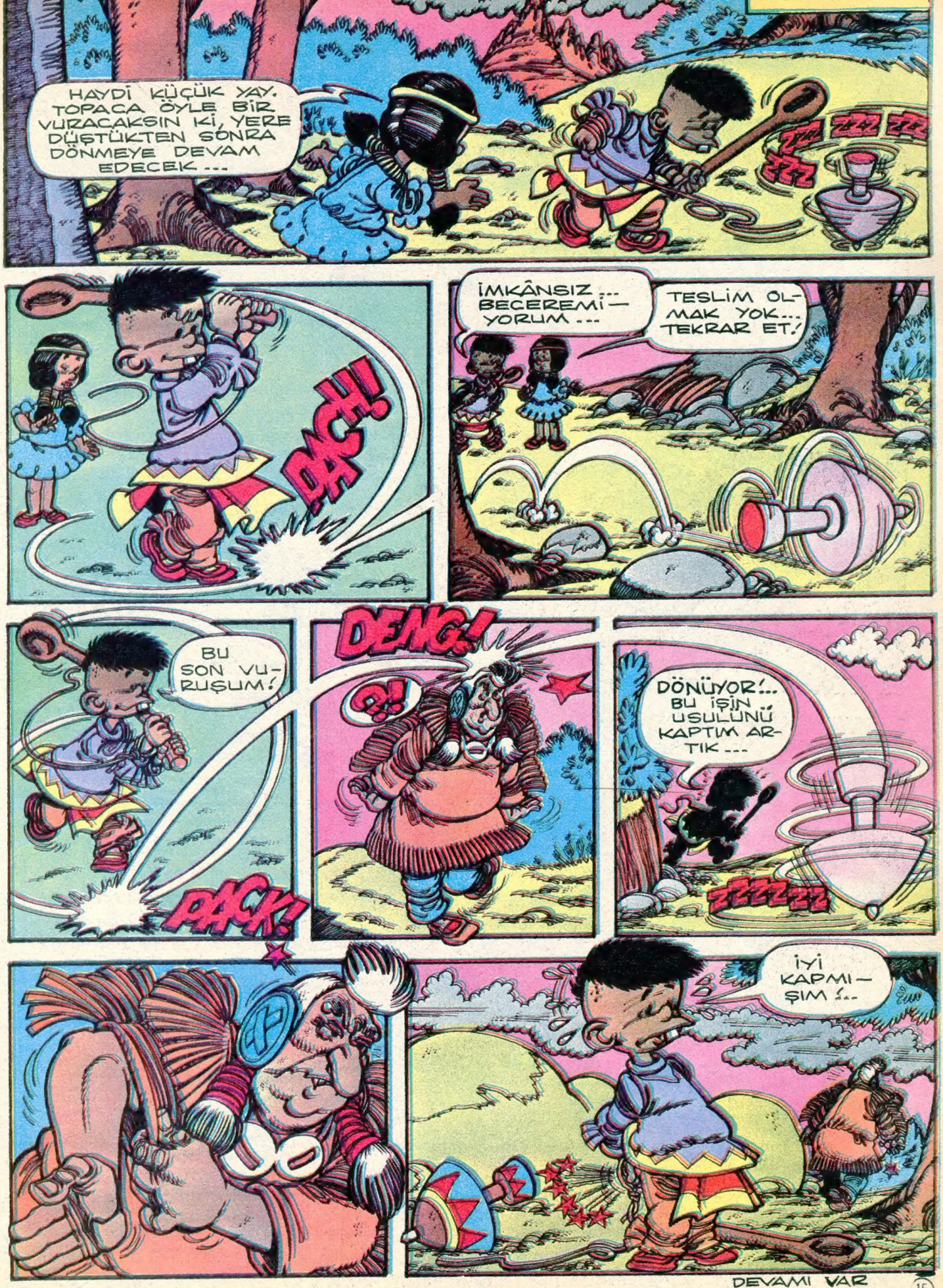
HAYDİ KÜÇÜK YAY. TOPACA ÖYLE BİR VURACAKSIN KI, YERE DÜŞTÜKTEN SONRA DÖNMEYE DEVAM EDECEK...
PAÇ!
İMKÂNSIZ... BECEREMİ— YORUM...
TESLİM OLMAK YOK... TEKRAR ET!
BU SON VURUŞUM!
PAÇK!
DENG!
?!
DÖNÜYOR!.. BU İŞİN USULÜNÜ KAPTIM ARTIK...
İYİ KAPMIŞIM!..

DEVAMI VAR

eğlenceli bulmacalar

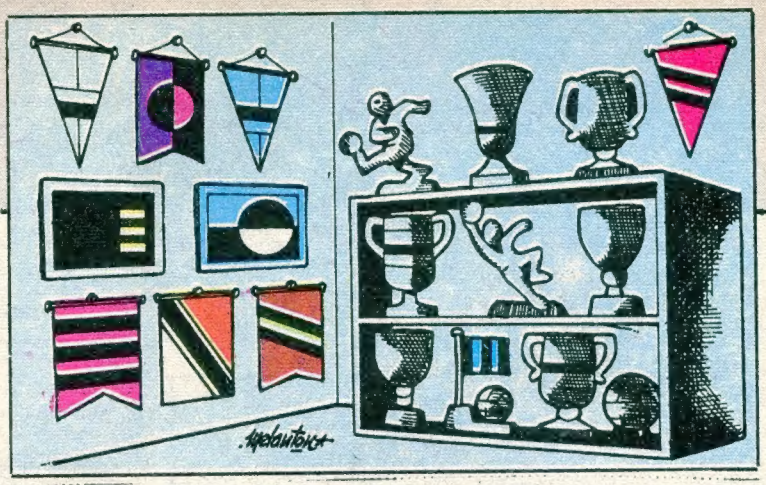

HIRSIZIN ÇALDIKLARI: Gökspor kulübünün müzesine hırsız girer ve bazı kupa ve flamaları çalar. Resimlerde Gökspor kulübünün müzesi hırsız girmeden önce ve hırsız girdikten sonra görülüyor. Buna göre Hırsızın çaldığı kupa ve flamaları bulun.

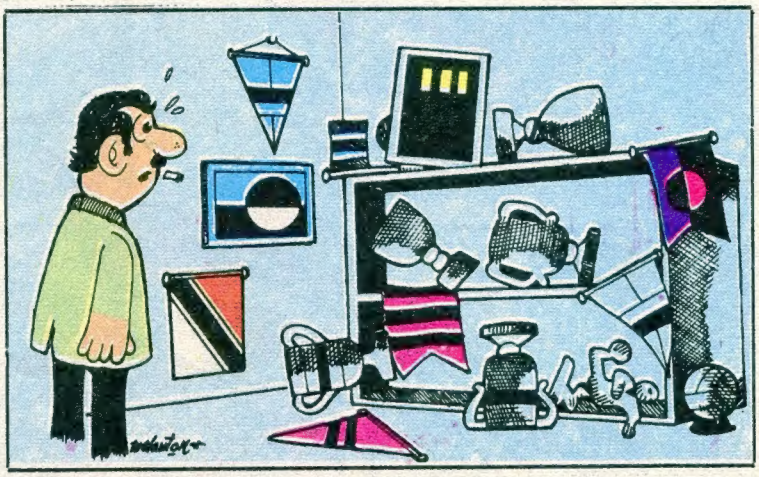

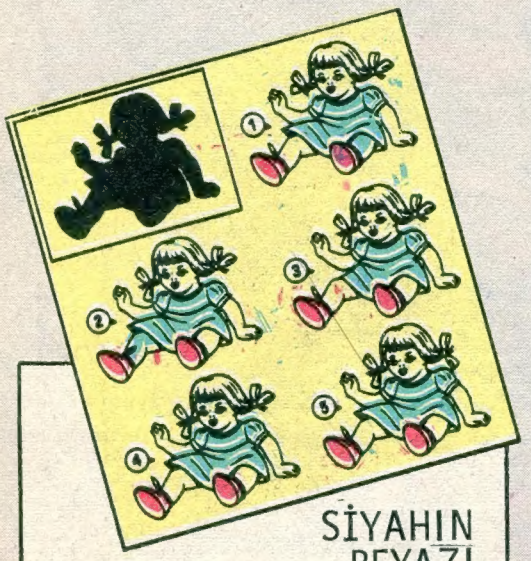

SİYAHIN BEYAZI

Çerçeve içindeki siyah kız çocuğunun beyazını bulun.

HANGİSİ FİDO?

Hayriye hanım köpeği fidoyu kaybedince polise müracaat eder. Polis fidoya benzeyen 10 köpek bulur. Acaba Hayriye hanımın Fidosu hangisidir.

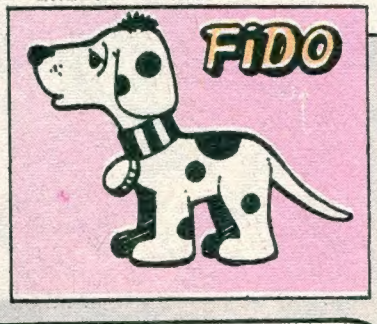

CEVAPLAR: SİYAHIN BEYAZI/4 numaralı bebek o HIRSIZIN ÇALDIKLARI/1-Dolabın üstündeki lale şeklindeki kulpsuz kupa. 2-Dolabın üst gözünde ortadaki kaleci heykeli. 3-Sol duvarda en alttaki flamalardan sağ baştaki o HANGİSİ FİDO?/ En alt sırada üç köpekten ortadaki olanı Fido'dur •